

Dievčatá – ženy (záujemkyne o post herečky / speváčky):

Naučte sa prosím tento text naspamäť:

Aké ľahké je žiť... Vlastne stačí pravidelne dýchať, občas čosi zjesť a potom... A potom... Čo je vlastne potom? Len byť? Čo je to za blbosť? Kto to vymyslel? To je všetko, čo sa od nás očakáva? Byť? Zaujať miesto pod slnkom a príliš nezavadzať? Alebo je nevyhnutné aj byť tak naozaj? Byť vtípnou, veselou, usmievavou alebo aj múdrou, zhovorčivou? Smiem byť zlá? Je treba sa klaňať? Alebo snád sa budú klaňať nám a my máme pózovať?

Mama vraví, že mojou povinnosťou je chodiť do školy a poslúchať... Nepovedala koho, tak to asi platí všeobecne! Ja mám poslúchať každého a mňa bude poslúchať kto? Občas vraj mám čosi upratať, občas kamsi zájsť, ale hlavne... Hlavne poslúchať! Čušať doma a usmievať sa...

Jaj a ešte klavír.... Klavír je pre dámu obzvlášť dôležitý... Páni ... Ó, to nie, tí nemusia... To len budúce dámy...

*„Sadni si rovno ! Pôvabne polož prsty na klávesy a jemne... nežne stláčaj slonovinovo-biely kláves...”
Ten udrie na čosi, čo vydá tón, potom ďalší kláves a iný tón... a tak ďalej a ďalej, až je tu... hudba.
„... Hudba, vážená dáma, musí hovoriť za Tvoje slová... to nie Ty... Ty len sed' rovno a pôvabne hraj...”*

Nepatrí sa udierať do klávesov len tak halabala, len tak ako si ide tento svet. Neusporiadane, veselo ako keď prší a svieta slnko zároveň. Nie! Nie a nie a nie. Vždy len podľa nôh! Tak ako to ktosi vymyslel a usporiadal a chcel, aby sme to takto hrali dnes, ale aj o sto rokov. A tak ako hrám ja, tak bude, vraj, hrať aj moja dcéra. Tak bude hrať aj jej dcéra - teda moja vnučka... A tomu by jeden neveril, aj jej vnučka! To bude kedy? O milión rokov? HA... Presne podľa vopred naplánovaného poriadku...

Tak ťažké je byť... Prečo hudba má pravidlá a tóny sú krásne zoradené jeden vedľa druhého... Tón É vie kedy má prísť... hneď po CÉ a DĚ...

Prečo to nevie svet? Prečo to neviem ja? Kde sú noty môjho života? Kto sedí rovno, keď sa hrá môj život? Kto ho hrá? Nebesia? Mama? Otec? Odkiaľ vieme, že ja mám chodiť do školy a ja mám BYŤ? Ako mám byť? Kde ste dali noty od môjho života? Je to môj život, či nie? Ak áno, chcem noty... Ktorý tón ide po ktorom a kto vlastne hrá?

Je naozaj tak ľahké žiť?

Text musíte ovládať spamäti a nemôžete ho čítať. Počas prednesu vás budeme usmerňovať, v akej polohe (citovom rozpoložení) by sme ho chceli počuť... „Hovor to ako princezná (ako kráľovná, nežne, bojazlivo, odhodlane, nahnevane, ironicky a pod.)...”

Ak v pripravovanom dielku chcete aj spievať (nie je to povinné, ale veľmi vítané), pripravte si prosím jednu pieseň, ktorú zaspievate bez hudobného doprovodu. Ideálne je, ak to bude slovenská pieseň (spievaná v slovenčine).

Drvivá väčšina účinkujúcich v dielku aj tancuje, na 99 % to vyžadujeme od všetkých, samozrejme, pripúšťame aj výnimku, doneste si preto prosím vhodné obuv a oblečenie.

V pripravovanom dielku bude pomerne veľa tancov, ak máte pocit, že by ste sa chceli zúčastniť len ako tanečníčka, treba to vopred povedať. V tom prípade sa nemusíte učiť text a ani spievať.